

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Margrete Auken. Nu er det en kort bemærkning til ministeren. (*Margrete Auken*: Til ministeren?) Ja, det er jo også understreget.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg vil lige sige til kirkeministeren, at jeg ikke er sikker på, at kirkeministeren hørte efter. Vi sagde ikke, at der ikke var afløb for debatten.

Ministeren har fuldstændig ret. Der er masser af debat, og vi hører den, og den går ikke kun dér, hvor man behøver it, den har kørt længe før vi fik hjemmesider, den har kørt længe og på masser af steder. Jeg har taget del i den rundt omkring i 12 år, sådan set siden midten af 1980'erne.

Når man så spørger, hvor meget af den, der var strukturdebat, så var meget strukturdebat, fordi man føler, at den struktur, vi har, hæmmer evangeliets forkyndelse og udbredelse. Det kan ministeren være uenig i, men det, som gør, at det er lidt vanskeligt, er, at det er, som om der kun er en, og så sagde vi: konklusion. Det er jo noget andet end afløb. Man samler altså en debat sammen og konkluderer den. Og det er jo meget lammende, hvis ikke det også kan få lov at finde sted, når det går på tværs af ens egne ønsker og altså i det her tilfælde på tværs af kirkeministerens ønsker.

Så det, vi spørger om, er: Er det tilladt at konkludere denne debat, også selv om den ikke går helt efter ministerens hoved?

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Mig bekendt har vi folkestyre i Danmark, og det er sådan, at hvis et flertal ønsker noget, så bliver det også gennemført. Sådan er det repræsentative demokrati jo.

Det er så underligt, at fru Margrete Auken står her og taler om, at der er nogen, der ønsker et eller andet, og at de ikke kan få deres ønsker opfyldt. Jeg har ikke set de ønsker. Det undrer mig. Hvis der er nogen, der ønsker noget så brændende og intenst, som fru Margrete Auken ligesom antyder eller giver udtryk for her, hvorfor i alverden henvender de sig så ikke med deres forslag? Sådan foregår det jo på alle de andre politikområder.

Med det veltalende folk, vi har, og det skrivende folk, vi har inden for folkekirken, skulle man jo tro, at der blev sendt det ene forslag efter

det andet, det ene debatindlæg efter det andet, ind til ministeriet, til Kirkeudvalget, med ønsker om, at det og det skulle tages op.

Jeg har en forestilling om, at der måske ikke er så mange, der deler fru Margrete Aukens holdning, og at det er derfor, at der ikke er den store opbakning til de synspunkter.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg ved godt, at det her er noget, vi skal have i et senere forslag, men det hænger sammen med fru Karen Klints forslag, da det jo har et opspil i diskussionen om en kommission, at det faktisk er Landsforeningen, der mig bekendt i enstemighed fra bestyrelsens side har bedt om, at man fik lov til at forvalte sine egne penge i stedet for at kaste dem for ulvene herinde.

Det udtryk brugte de ikke, men de sagde, at de ville have lov til at forvalte deres egne penge sammen med andre repræsentanter for kirken, altså nogle repræsentanter for biskopperne og Provsteforeningen osv. Det vil jeg kalde et forslag. Jeg vil oven i købet kalde det et forslag med en vis bredde. Selv om der er demokratiske problemer i Landsforeningen, så har ministeren selv ved en anden lejlighed brugt det, næsten som om det var en synode med demokratisk legitimitet.

Vi kan ikke komme det nærmere i øjeblikket end Landsforeningens oplæg til den her debat. Om den konklusion har ministeren selvfølgelig sagt: Det var dejligt, at der endelig var en stor, bred opslutning fra så repræsentativ en forsamling, som man kunne ønske sig.

Kl. 16.40

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Jeg må sige til fru Margrete Auken, at nu kan fru Margrete Auken jo heller ikke vide, hvad der kommer af post til mig. Men jeg må sige til fru Margrete Auken, at der faktisk ikke ligger noget forslag på mit bord fra Landsforeningen, som giver udtryk for det ønske. For jeg tror nemlig ikke, Landsforeningen er enige i det forslag.

Så det kan ikke nytte noget, når fru Margrete Auken kommer op og gør sig til talsmand på Landsforeningens vegne, når fru Margrete Auken ikke har sat sig ind i, hvad Landsforeningen i virkeligheden har sendt af forslag til Kirkeministeriet.